

**Knowledge Related to Environment Environmental Laws and Nuisances
In the Baan Eua-a-thon Community, Chok Chai District,
Nakhon Ratchasima Province.**

Vizanu Chanwet¹, Vinai Veeravatnanond², Bunlert Wongpho³

¹ Master of Science (Environmental Education)

^{2,3} Lecturer, Faculty of Allied Health Sciences (Environmental Education) Pathumthani University

(Received: April 10, 2024 ; Revised: May 1, 2024 ; Accepted: May 15, 2024)

Abstract: The objectives of this study were: 1) to study the residents' knowledge regarding the environment, environmental laws, and nuisances and 2) to compare the factors influencing individual knowledge on these topics. Bloom's taxonomy was utilized to structure the knowledge delivery. The research employed a quantitative methodology. The population consisted of 947 residents of the Baan Eua-a-thon community, with a sample size of 274 was determined using by Krejcie and Morgan table. The sample included one representative over the age of 18 from each family. Data collection was conducted via a questionnaire measuring knowledge of environmental issues, environmental laws, and nuisances. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

Findings revealed that 1) the residents possessed a moderate level of knowledge regarding environmental issues, environmental laws and nuisances, and 2) there was no significant difference in knowledge based on gender, age, or occupation. However, significant differences were found based on educational level, with higher education correlating with greater knowledge at level of .05. These results could inform the development of environmental management plans for the Baan Eua-a-thon community and other similar communities. The findings indicated the importance of considering environmental impacts and adhering to relevant rights, rules, regulations, and laws to enhance sustainable quality of life and community well-being.

Key words: Knowledge, Environment, Environmental Laws, Nuisances, Baan Eua-a-thon Community, Nakhon Ratchasima Province.

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเหตุรำคาญ
ของประชาชนในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

วิษณุ ชาญเวช¹, วินัย วีระวัฒนานนท์², บุญเลิศ วงศ์โพธิ์³

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา) มหาวิทยาลัยปทุมธานี

^{2,3}อาจารย์ คณะสหเวชศาสตร์ (สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา) มหาวิทยาลัยปทุมธานี

บทคัดย่อ การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้สิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ของบลูม มาประกอบการศึกษา ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น 947 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครซี่และมอร์แกนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 247 คน ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากตัวแทนครอบครัวละ 1 คน ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเหตุรำคาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที และค่าเอฟ

ผลการศึกษา พบว่า 1) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง 2) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีเพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเหตุรำคาญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางหรือการจัดทำแผนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนบ้านเอื้ออาทร และชุมชนอื่นๆที่มีบริบทคล้ายกัน เพื่อคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม การเคารพสิทธิ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ในการดำเนินชีวิตชีวิตอยู่ร่วมกันของประชาชนในชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความสุขและยั่งยืน

คำสำคัญ : ความรู้ สิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม เหตุรำคาญ

บทนำ

การมีที่อยู่อาศัย เป็นวัฒนธรรมและลักษณะสำคัญของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันการเลือกที่อยู่อาศัยคำนึงถึงความสะดวกสบายของระบบสาธารณูปโภค ความร่มรื่นและสวยงามของสภาพแวดล้อม โครงการบ้านเอื้ออาทร เป็นโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพัฒนา

สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยการรับผิดชอบของการเคหะแห่งชาติ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิต ในทางเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย (การเคหะแห่งชาติ, 2553) เพื่อสร้างชุมชนให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ประกอบด้วยหลักการบริหาร 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารชุมชนด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหาร สัญญาจัดประโยชน์ทรัพย์สินชุมชนและธุรกิจชุมชน ด้านการจัดระเบียบชุมชนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของสมาชิกชุมชน โครงการบ้านเอื้ออาทรและการสร้างวัฒนธรรมเอื้ออาทร ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านการบริหารกิจการน้ำประปา เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่เข้ามาอาศัยอยู่เป็นชุมชนที่มาจาก หลากหลายพื้นที่ มีความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนาจึงต้องอาศัยผู้นำชุมชนเป็นศูนย์กลาง ในการบริหารชุมชน

หมู่บ้านเอื้ออาทรในพื้นที่ตำบลท่าอ่าง อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา เป็น โครงการที่ ดำเนินการโดยการเคหะแห่งชาติ มีพื้นที่ทั้งหมด 64 ไร่ มีที่พักอาศัยจำนวน 700 หน่วย รองรับประชาชนที่ เข้าพักอาศัยได้ถึง 3,500 คน ลักษณะของที่พักอาศัยเป็นแบบบ้านเดี่ยว 2 ชั้น บนพื้นที่ก่อสร้าง 84 ตาราง เมตร เพื่อเป็นทางเลือกให้กับประชาชนที่มีรายได้ปานกลางถึงรายได้ต่ำ ให้สามารถเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ที่มีมาตรฐานของการออกแบบโครงสร้าง ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรม อื่นๆที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อนำไปสู่ความเป็นชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน ซึ่งผู้ศึกษาได้เข้าไปสำรวจวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนในเบื้องต้น พบว่า ประชาชนที่เข้ามาพักอาศัยมีหลากหลายอาชีพ ทำให้เกิดความ หลากหลายในการแสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในสังคม รวมทั้งปัญหาที่ตามมา เช่น การทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและของเสียอันตราย ที่ไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มลพิษทางเสียงจาก ยานพาหนะ การทะเลาะเบาะแว้ง การพุดคุยโววาย การเปิดเครื่องเสียงส่งเสียงดัง และเสียงรบกวนจากสัตว์ เลี้ยง มลพิษจากฝุ่นควันที่เกิดจากกิจกรรมของผู้อาศัยทั้งในและนอกชุมชน รวมทั้งการละเมิดสิทธิ์ การบุกรุก การต่อเติมอาคารสิ่งปลูกสร้าง และการลักขโมย เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้ เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเสนอต่อผู้บริหารชุมชน ประยุกต์ใช้เป็น แนวทางหรือการจัดทำแผนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชนบ้านเอื้ออาทร และชุมชนอื่นๆที่มีบริบท คล้ายกัน เพื่อคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม การเคารพสิทธิ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ในการ ดำเนินชีวิตชีวิตอยู่ร่วมกันของประชาชนในชุมชนและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีความสุขและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุ รำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

สมมติฐานการวิจัย

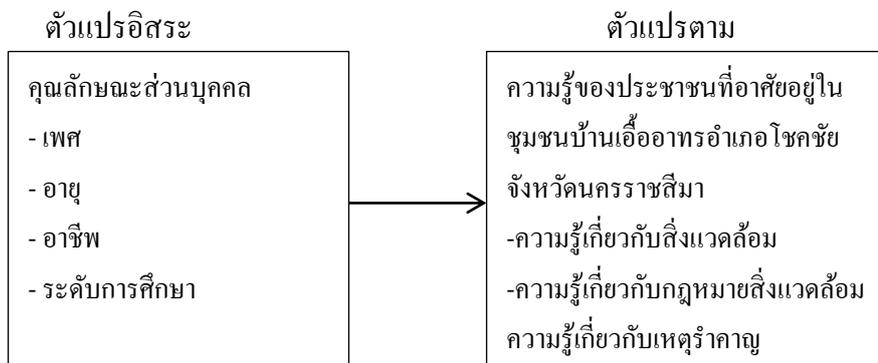
1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อม และเหตุรำคาญ กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาทะเบียนบ้านอาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวน 307 ครัวเรือน มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 947 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยศึกษาจากเอกสารตำรา เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ รวมทั้งบทความ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้เวลาในการสร้างแบบสอบถามจนกระทั่งเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยและจัดทำเล่มฉบับสมบูรณ์ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2564 ถึง เดือนมีนาคม 2565

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาทะเบียนบ้านอาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งมีจำนวน 307 ครัวเรือน มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 947 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie&Morgan, 1970, อ้างใน ชีรวุฒิ เอกะกุล 2543.) ในการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรและกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 274 คน ตามสูตรการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณของเครซีและมอร์แกน

$$n = \frac{X^2 NP(1-P)}{e^2(N-1)+ X^2P(1-P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

X = ค่าไคสแควร์ ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (X=3.841)

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p=0.5)

เมื่อแทนค่าตัวแปรในสมการ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 947 คน ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสัดส่วน ของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจึงเท่ากับ

$$\begin{aligned} n &= \frac{3.841 \times 947 \times 0.5 \times 0.5}{.05^2(947-1)+3.841 \times 0.5 \times (1-0.5)} \\ &= 273.47 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้รวมจำนวนทั้งสิ้น 274 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) จากตัวแทนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ครอบครัวยุค 1 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ จนครบตามจำนวน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กับกฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยทำการแบ่งข้อมูลของแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับเหตุรำคาญ จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ถูก-ผิด

โดยเกณฑ์การประเมินแบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ถ้าตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน ประยุกต์เกณฑ์การประเมินแบบอิงเกณฑ์ ของบลูม (Bloom, 1975: 47) ดังนี้

ระดับความรู้	เกณฑ์ระดับความรู้ (ร้อยละ)
สูง	80 - 100
ปานกลาง	60 - 79.99
ต่ำ	.00 - 59.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเข้าพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย เสนอต่อผู้บริหารชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. นำแบบสอบถามวัดความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไปแจกให้กับตัวแทนแต่ละครัวเรือนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จนครบจำนวน 274 ชุด และนัดเวลาเก็บรวบรวม
3. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาตรวจเช็คความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นจัดทำรหัสและทำการบันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามลงในคอมพิวเตอร์ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแปรผลทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมาย
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ กับปัจจัยส่วนบุคคล แล้วนำไปแปลความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม
 - 1.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC: Index of item Objective Congruence) (สมนึก ภัทธิยธนี, 2546)
 - 1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายคุณลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงระดับคะแนนความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน เพศของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบตัวแปร อายุ อาชีพ และระดับการศึกษา ต่อความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ (One-way analysis of Variance: ANOVA, F-test)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลจำนวน และร้อยละของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอืออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกตามตามลักษณะส่วนบุคคล (n=274)

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
1.1 ชาย	105	38.32
1.2 หญิง	169	61.68
รวม	274	100.00
2. อายุ		
2.1 18- 20 ปี	31	11.31
2.2 21 – 40 ปี	123	44.89
2.3 41 – 60 ปี	97	35.40
2.4 61 ปีขึ้นไป	23	8.39
รวม	274	100.00
3. อาชีพ		
3.1 ค้าขาย	36	13.14
3.2 รับจ้างทั่วไป	203	74.09
3.3 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	6.57
3.4 เกษตรกร	17	6.20
รวม	274	100.00
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ประถมศึกษา	78	28.47
4.2 มัธยมศึกษา	181	66.06
4.3 ปริญญาตรี	12	4.38
4.4 สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.09
รวม	274	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 61.68 เพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 38.32 มีอายุ ระหว่าง 21 – 40 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 44.89 รองลงมา มีอายุ 41-60 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 มีอายุ 18- 20 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.31 และมีอายุ 61ปีขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.39 มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด มีจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 74.09 รองลงมา มีอาชีพค้าขาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 13.14 อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.57 และอาชีพเกษตรกร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 ระดับการศึกษามัธยมศึกษา มากที่สุด มีจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 66.06 รองลงมา ระดับประถมศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 28.47 ระดับปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.38 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม ดังนี้ (n=274)

เกณฑ์ระดับความรู้ (ช่วงคะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ระดับความรู้
ร้อยละ 80 – 100 (36 – 45 ข้อ)	28	10.22	สูง
ร้อยละ 60 – 79.99 (27 – 35 ข้อ)	203	74.09	ปานกลาง
ร้อยละ .00 - 59.99 (1 – 26 ข้อ)	43	15.69	ต่ำ

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ มีเกณฑ์ระดับความรู้โดยภาพรวมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 74.09 รองลงมา มีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ อยู่ในระดับต่ำ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 15.69 และมีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ อยู่ในระดับสูง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลความรู้รายด้าน เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้ (n=274)

เกณฑ์ระดับความรู้ (ช่วงคะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ระดับความรู้
ร้อยละ 80 – 100 (12 – 15 ข้อ)	69	25.18	สูง
ร้อยละ 60 – 79.99 (9 – 11 ข้อ)	163	59.49	ปานกลาง
ร้อยละ .00 - 59.99 (1 – 8 ข้อ)	42	15.33	ต่ำ

จากตารางที่ 3 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ มีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 59.49 รองลงมา มีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 25.18 และมีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลความรู้รายด้าน เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเกณฑ์ระดับความรู้ ดังนี้ (n=274)

เกณฑ์ระดับความรู้ (ช่วงคะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับความรู้
ร้อยละ 80 – 100 (12 – 15 ข้อ)	38	13.87	สูง
ร้อยละ 60 – 79.99 (9 – 11 ข้อ)	150	54.74	ปานกลาง
ร้อยละ .00 - 59.99 (1 – 8 ข้อ)	86	31.39	ต่ำ

จากตารางที่ 4 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ มีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 54.74 รองลงมามีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 31.39 และมีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลความรู้รายด้าน เกี่ยวกับเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเกณฑ์ระดับความรู้ ดังนี้ (n=274)

เกณฑ์ระดับความรู้ (ช่วงคะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ระดับความรู้
ร้อยละ 80 – 100 (12 – 15 ข้อ)	107	39.05	สูง
ร้อยละ 60 – 79.99 (9 – 11 ข้อ)	145	52.92	ปานกลาง
ร้อยละ .00 - 59.99 (1 – 8 ข้อ)	22	8.03	ต่ำ

จากตารางที่ 5 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ มีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับเหตุรำคาญอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 52.92 รองลงมามีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับเหตุรำคาญอยู่ในระดับสูง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 39.05 และมีเกณฑ์ระดับความรู้เกี่ยวกับเหตุรำคาญอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ (n=274)

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ชาย	105	38.32		-0.918	0.359
หญิง	169	61.68			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยของเพศ เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.359 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบความแปรปรวน ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ (n=274)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.485	3	.495	1.946	0.122
ภายในกลุ่ม	68.693	270	.254		
รวม	70.179	273			

จากตารางที่ 7 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.122 ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ (n=274)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.205	3	.402	1.572	0.196
ภายในกลุ่ม	68.974	270	.255		
รวม	70.179	273			

จากตารางที่ 8 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.196ซึ่งมากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานหลัก(H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา (n=274)

ผลของความรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5.438	3	1.828	7.628	0.00
	ภายในกลุ่ม	64.696	270	0.24		
	รวม	70.179	273			

จากตารางที่ 9 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ มีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงทำการ

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบเชิงพหุคูณ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมาย สิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัด นครราชสีมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

(n=274)

ระดับการศึกษา	\bar{X}	(1)	(2)	(3)	(4)
		2.21	2.01	2.00	1.00
(1) ประถมศึกษา	2.21		.194*		1.205*
			(.004)		(.000)
(2) มัธยมศึกษา	2.01	-.194*			1.011*
		(.004)			(.000)
(3) ปริญญาตรี	2.00				1.000*
					(.002)
(4) สูงกว่าปริญญาตรี	1.00				

*ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาเปรียบเทียบเชิงพหุคูณ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมาย สิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัด นครราชสีมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา เพื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ แตกต่างกันอย่างมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งมีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ ประถมศึกษาแตกต่างจากมัธยมศึกษาและสูงกว่า ปริญญาตรี มัธยมศึกษาแตกต่างจากสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีแตกต่างจากสูงกว่าปริญญาตรี

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความรู้ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอ โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับความรู้สิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยใช้ แบบสอบถาม จำนวน 274 ชุด แจกให้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จากนั้นทำการเก็บและรวบรวมข้อมูล นำมา วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.68 มีอายุ ระหว่าง 21 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.89 มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.09 และมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.06

ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 74.09 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ประชาชนส่วนใหญ่ มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.49 ในด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.74 และในด้านเหตุรำคาญ ประชาชนส่วนใหญ่ มีความรู้ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 52.92

เมื่อนำข้อมูลไปทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยจำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ กับอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในส่วนของผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และในส่วนของผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ดังนั้น จึงทำการทดสอบความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบเชิงพหุคูณ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ที่จำแนกตามระดับการศึกษา โดยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏให้เห็นจำนวน 3 คู่ ได้แก่ ประถมศึกษาแตกต่างจากมัธยมศึกษาและสูงกว่าปริญญาตรี มัธยมศึกษาแตกต่างจากสูงกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีแตกต่างจากสูงกว่าปริญญาตรี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญในชุมชนบ้านเอื้ออาทร อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ในครั้งนี้ ได้พบข้อเท็จจริงและนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโชคชัย เกิดจากความหลากหลายทางวัฒนธรรมและอาชีพ ของผู้คนที่เข้ามาพักอาศัย ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติร่วมกันในสังคม เช่น การ

ทั้งขยะมูลฝอย สิ่งปลูกสร้างและของเสียอันตราย ไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ก่อให้เกิดทัศนอุจาด ขาดความสะอาดและความเป็นระเบียบในการอยู่ร่วมกันในชุมชน รวมทั้งปัญหามลพิษจากการเผาขยะ มลพิษจากฝุ่นควันที่เกิดจากกิจกรรมของผู้อาศัยทั้งในและนอกชุมชน มลพิษจากเสียงของยานพาหนะที่มีเสียงดัง การเปิดเครื่องเสียงส่งเสียงดัง การทะเลาะเบาะแว้ง การพูดคุยโววาย และเสียงรบกวนจากสัตว์เลี้ยงจำพวกสุนัข ตลอดจนการละเมิดสิทธิ การบุกรุก การต่อเติมอาคารสิ่งปลูกสร้าง และการลักขโมย เป็นต้น

2. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเอื้ออาทรอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่ดำเนินการโดยการเคหะแห่งชาติ บนพื้นที่โดยรวม 64 ไร่ รูปแบบการก่อสร้างที่อยู่อาศัยเป็นแบบบ้านเดี่ยวสองชั้นบนเนื้อที่ 16 – 24 ตารางวา จำนวน 700 หน่วย รองรับประชาชนให้เข้าพักอาศัยได้ถึง 3,500 คน วัตถุประสงค์เพื่อให้คนมีรายได้น้อยถึงปานกลาง ได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง แต่ในสภาพเป็นจริง ผู้อยู่อาศัยที่มีฐานะทางเข้านอนอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโชคชัย มีเพียง 307 ครัวเรือน และมีจำนวนประชากรรวม 947 คน โดยส่วนใหญ่เป็นวัยแรงงาน มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

3. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญ ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่ผู้วิจัยทำการศึกษา พบว่า มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีอายุ และอาชีพของประชาชน เป็นสิ่งบ่งบอกชี้ชัดว่าประชาชนยังต้องได้รับการศึกษาเกี่ยวกับความสำคัญของสิ่งแวดล้อม กฎหมายสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเหตุรำคาญต่างๆ จากผู้บริหารชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้จัดอบรมเพื่อยกระดับความรู้ ความเข้าใจ การสร้างความตระหนัก และการมีจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในชุมชน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยรวมให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพย์ บำรุงสุข (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษา เขตลุ่มน้ำแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอนงค์ สุชีเกตุ (2566) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม เขตชุมชนรามคำแหง 53 กรุงเทพมหานคร พบว่า อายุและระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 การเคหะแห่งชาติ และหน่วยงานผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน ควรจัดทำเป็นนโยบายการพัฒนาความรู้การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชนบ้านเอื้ออาทร เพื่อให้ชุมชนได้รับความรู้และเข้าใจในเรื่องของความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามของชุมชน รวมทั้งการได้รับ

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมและเหตุรำคาญที่สามารถนำไปปรับใช้ในการประพฤติกฎปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในชุมชนได้อย่างปกติสุข

1.2 ผู้บริหารชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโขกษัย จังหวัดนครราชสีมา ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยนี้ ไปจัดทำเป็นแผนปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาชุมชนบ้านเอื้ออาทรอำเภอโขกษัย ให้เป็นชุมชนต้นแบบในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัย

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยในรูปแบบของการมีส่วนร่วม โดยให้ชุมชนบ้านเอื้ออาทรทุกภาคของประเทศ มีส่วนร่วมในการกำหนดตัวชี้วัดของชุมชนน่าอยู่อาศัย ชุมชนสีเขียว หรือชุมชนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้การพัฒนาที่อยู่อาศัยของประชาชน ได้ตอบโจทย์ให้กับผู้ที่พักอาศัยในชุมชน ได้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อไป

บรรณานุกรม

การเคหะแห่งชาติ. (2551). รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ:

การเคหะแห่งชาติ.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1.

อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

(สมนึก ภัททิยธนี, 2546)

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กทม. สันธุ์: ประสานการพิมพ์.

รุ่งทิพย์ บำรุงสุข. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษา เขตลุ่มน้ำแม่กลอง อำเภอ

เมือง จังหวัดสมุทรสาคร. การค้นคว้าอิสระ, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี.

อรอนงค์ สุปีเกตุ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมเขตชุมชนรามคำแหง53

กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Bloom, B.S. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning.**

New York : McGraw - hill.